

Студијски програм: ОАС Рачунарске науке, ОАС Информационе технологије			
Назив предмета: Програмски језици и парадигме			
Наставник/наставници: Милош Савић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: нема			
Циљ предмета Циљ предмета је да студенте упозна са различитим програмским парадигмама (изуевши објектно-орјентисану која је покривена другим курсевима на студијском програму), основним концептима и конструктима функционалног и мултипарадигматског стила програмирања и конкретним програмским језицима који су њихови карактеристични представници.			
Исход предмета <i>Минимални:</i> Минимално се очекује да студент разуме концепте и конструкте различитих програмских парадигми, те схвати значај различитих стилова програмирања. <i>Пожељни:</i> На крају курса студент је оспособљен да развија софтверска решења користећи функционалне и мултипарадигматске програмске језике и поседује одговарајуће аналитичке способности да на основу постављених захтева одабере најадекватнију парадигму за имплементацију неког софтверског система.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Поделе програмских језика и кључне програмске парадигме. Основне разлике између процедуралне, функционалне и логичке парадигме. Дефиниција програмског језика: лексика, синтакса и семантика. Системи типова програмских језика: статички/динамички типизирани језици, слабо/јасно типизирани језици, ад-хок полиморфизам и преоптерећивање оператора, статичко/динамичко везивање, генерички типови, параметријски полиморфизам, хијерархијски полиморфизам, еквиваленција типова, механизми провере и извођења типова. Основне карактеристике функционалног стила програмирања: апстракција тока извршавања, референцијална транспарентност, функције вишег реда, стриктна и не-стриктна семантика, бесконачне структуре података, ламбда рачун и анонимне функције, парцијално примењене функције, окружења и затворења. Приказ могућности једног функционалног програмског језика (нпр. Хаскел). Рекурзивне функције, упаривање образаца и процесирање листи. Декларације типова и класе типова. Мултипарадигматски програмски језици и приказ могућности једног таквог језика (нпр. Раст или Скала). Фузија објектно-орјентисаног и функционалног стила програмирања. Референцијални типови и паметни показивачи, алокација и деалокација меморије, основни конструкти за конкурентно програмирање. <i>Практична настава</i> Решавање конкретних програмских проблема (имплементације алгоритама и структура података) у функционалним и мултипарадигматским програмским језицима користећи њихове карактеристичне конструкте.			
Литература 1. Maurizio Gabbriellini and Simone Martini. Programming Languages: Principles and Paradigms, Springer, 2010. 2. Graham Hutton. Programming in Haskell, Cambridge University Press, 2016. 3. Martin Odersky Lex Spoon and Bill Venners. Programming in Scala, Addison-Wesley, 2016. 4. Steve Klabnik and Carol Nichols. The Rust Programming Language, 2nd Edition, 2022.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 3	
Методe извођења наставе Предавања су базирана на класичном моделу извођења наставе који укључује презентовање наставног материјала коришћењем пројектора. На вежбама, које се одвијају у рачунарској лабораторији, студенти решавају конкретне програмске задатке у функционалним и мултипарадигматским програмским језицима. Да би изашао на усмени испит студент треба да положи предиспитне обавезе које се састоје од израде два практична колоквијума на рачунару (један колоквијум покрива функционално, а други мултипарадигматско програмирање). На усменом испиту се очекује да студент демонстрира разумевање теоријских концепата обухваћених курсом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Два практична колоквијума	50 (25 + 25)	Усмени испит	50